

Motion till riksdagen 2006/07:C328

av **Elisebeht Markström m.fl. (s)**

God man

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförts om att se över regelverket som styr förhållandet när god man och förvaltare avlider.

Motivering

Gode män och förvaltare redovisar årligen sina uppdrag till överförmyndare. Detsamma ska göras när uppdraget upphör. Vid huvudmans död avslutas ärendet ett år efter att dödsboet fått del av samtliga årsredovisningar från överförmyndare

Om den gode mannen avlider överförs ansvaret för redovisningen enligt den nuvarande lagstiftningen till dödsboet. I föräldrabalken 14 kap. 24 § där reglerna för förvaltares ansvar kan utläsas framgår följande:

Om en förordnad förmyndare, god man eller förvaltare dör, skall dödsboet svara för att den enskildes egendom redovisas och åtgärder vid förvaltningens upphörande vidtas enligt detta kapitel.

Eftersom dödsboet efter en avliden god man eller förvaltare svarar för dennes ekonomiska och rättsliga angelägenheter faller det på dödsboet att även redovisa eventuella tillgångar som tillhör någon annan. I de allra flesta fall borde en redovisning av förvaltade medel inte innebära några större svårigheter att hantera för dödsboet, då medlen ska vara åtskilda och snabbt bör kunna redovisas för överförmyndarnämnden. Ordningen som nu råder kan dock innebära att det finns risk att lämpliga personer för godmansuppdrag avstår från att åta sig uppdrag då man inte vill försätta efterlevande i en situation där de (dödsboet) får överta ansvaret för godmansuppdrag.

För att undanröja att sådana situationer uppstår bör vara möjligt för dödsboet att omedelbart frånträda de godmansuppdrag den bortgångne hade och därmed omedelbart befrias från vidare ansvar gentemot huvudmannen.

Fel! Okänt namn på

Vi anser att den nuvarande ordningen inte är rimlig. Genom att dödsboet tvingas att överta redovisningsskyldigheten medför detta att många gode män och förvaltare inte vill ta på sig fler uppdrag och kanske även avvecklar de befintliga, trots att man gärna kan och vill fortsätta.

Det finns givetvis problem med att överföra ansvaret på andra än dödsboet som behöver ses över då det endast är dödsboet som förfogar över en avliden god mans ekonomiska angelägenheter och andra handlingar av betydelse för huvudmans räkning. För att inte lägga orimligt ansvar på de efterlevande (dödsboet) bör det vara möjligt för dödsboet att begära och få hjälp från annan med erfarenhet för att upprätta den redovisning av god mans uppdrag som föräldrabalken kräver.

Regeringen bör därför besluta om att se över regelverket som styr förhållandet när god man och förvaltare avlider.

Stockholm den 24 oktober 2006

Elisebeht Markström (s)

Laila Bjurling (s)

Fredrik Olovsson (s)

Michael Hagberg (s)